

bevisbyrde. Det er altså fortsat sagsøger, der har bevisbyrden i første omgang, eller som det siges i teksten: Sagsøger skal fremføre faktiske omstændigheder, på grund af hvilke det kan antages, at der er sket direkte eller indirekte diskrimination. Først når det er sket, går bevisbyrden for, at der ikke er sket brud på princippet om ligebehandling, over på sagsøgte.

Forskellen til ligefrem bevisbyrde er, at sagsøgte altså kan nøjes med en sandsynliggørelse, eller sagt på en anden måde: Sagsøgtes pligt til at føre modbevis indtræffer på et tidligere tidspunkt.

Forskellen til omvendt bevisbyrde er, at sagsøger ikke kan nøjes med at påstå, at der har fundet forskelsbehandling sted. Det er jo det, der gælder i sager om afskedigelse under barselorlov. Og én ting mere: Det er vigtigt at understrege, at der ikke ændres ved domstolenes fri bevisbedømmelse. Det er altså helt op til domstolene at vurdere, hvornår henholdsvis sagsøger og sagsøgte har løftet hver deres del af bevisbyrden. Derfor kan man sige, at indførelsen af den omvendte bevisbyrde i afskedigelsessager under graviditet og barsel ikke betød så stor en forskel i praksis, som man måske skulle have troet, fordi domstolene de senere år forud for lovændringen stillede meget lave krav til den gravides bevisførelse og omvendt høje krav til sagsøgtes modbevis for, at afskedigelsen ikke skyldtes graviditeten.

Jeg vil slutte af med at sige, at jeg ser frem til udvalgets behandling af lovforslaget. Jeg glæder mig til muligheden for at svare på en række af de spørgsmål, der er rejst. Jeg tror, om end nogle måske vil kalde mig lidt vel optimistisk, at de svar, vi er i stand til afgive, vil virke beroligende på et flertal af ordførerne her i salen.

Jeg ser også frem til at kommentere høringsvarene. Det er jo rigtigt, at der er enkelte høringsvar, som sår tvivl om, hvorvidt der er tale om en væsentlig overimplementering. Jeg skal til det blot sige, at det jo ikke er usædvanligt, at der er forskellige vinkler i vurderingen af et lovforslag, når det drejer sig om implementering f.eks. af et direktiv.

Men jeg tror, at vi kan få ryddet en lang række tvivlsspørgsmål af vejen under udvalgsbehandlingen, som jeg i øvrigt ser frem til.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Som debatten skrider frem, synes jeg, at den udvikler sig mere og mere absurd.

Først får vi et svar fra det ene regeringsparti, nemlig Det Radikale Venstre. Et rent goddag mand økseskaft-svar efterfulgt af total tavshed. Nu har vi lige hørt arbejdsministeren udfolde sig i den rene demagogi i et forsøg på at angribe Det Konservative Folkeparti og Venstre. Jeg synes, det er ganske uheldigt.

Aldrig har Det Konservative Folkeparti eller Venstre søgt at beskytte offeret ved at ændre på den anklagedes retsbeskyttelse i forhold til bevisførelsen.

Det er et grundprincip i vores retssamfund, at man skal bevise skyld. Man skal ikke bevise sin uskyld. Det er et grundprincip, som vi i mange, mange år har værnet om, og som nu står over for at blive angrebet med det lovforslag, som regeringen har fremsat.

Det er det centrale spørgsmål.

Og jeg kan ikke forstå, at regeringspartierne kan lægge sig i selen for, at man på den måde ændrer et bærende princip i vores retssystem. Det kan ikke være sådan, at man kan anklages for hvad som helst og så blive bragt i en situation, hvor man skal bevise sin uskyld.

Det vil få alvorlige virkninger på vores samfund, og det er ikke til det bedre.

Ministeren for ligestilling (Jytte Andersen): Jeg synes, Det Konservative Folkepartis ordfører og også for så vidt Venstres ordfører er meget langt væk fra det, der er sagen. De er langt væk fra en politisk stillingtagen til det, der er problemet.

Det, der er problemet, er, at der er tusindvis – for det meste unge kvinder, som er i et underordnet forhold på deres arbejdsplads – der daglig bliver udsat for chikane, daglig oplever, at et nej ikke tages for et nej, og at deres krop og deres værdighed undermineres og undergraves.

Det er ikke noget, som bare er en flirt eller noget som helst. Det er det, vi gerne vil sige, nemlig at det her er for den svage part, hvor vi gerne vil løfte den svage parts mulighed for at føre og køre sin sag.

Der er blevet rejst spørgsmål om, hvorvidt det underminerer menneskerettigheder og retsprincipper. Jeg vil godt læse et lille afsnit op fra Det Danske Center for Menneskerettigheder, som har haft lejlighed til at udtale sig om sagen på baggrund af en henvendelse fra Dansk Arbejdsgiverforening.

De siger: Inden for den civile retspleje må sagsøgeren traditionelt løfte bevisbyrden for sin påstand over for sagsøgte. Dette rejser dog proble-